

Klikaté cesty slávy

• The varied paths to glory

Anita Lišková & Klára Smolová, foto Vojtěch Vlk

Světově uznávanou mezzosopranistku a špičkového fotbalistu jsme pozvali k jednomu stolu v domnění, že vzhledem k odlišným sférám působení se budou jejich postoje a hodnoty podstatně lišit. Rozhovor nakonec jiskřil spíše vtípem než názorovými střety.

We invited a world-famous mezzo-soprano and a top national soccer player to get together, thinking their backgrounds would provide interesting differences of values and ideas. In fact, the conversation glittered with wit rather than conflicting opinions.

Oba jste určitou dobu žili, anebo ještě žijete, v zahraničí. Jakým způsobem tento dlouhodobý pobyt změnil váš pohled na českou kulturu a českou společnost? Jak ji vidíte s odstupem?

Karel Poborský: Já jsem žil ve třech zemích a každá byla naprosto odlišná, i když pro mě jako pro fotbalistu je fotbal všude stejný. Anglie je velice uzavřená, studená země, najít si tam přátele je téměř nemožné. To v Portugalsku se rodina zabydlela za pár měsíců a po třech letech se nám těžko odcházel. Stěhovali jsme se do Itálie, kde jsem kvůli šilenství kolem fotbalu téměř nemohl vyjít z domu. Tady v Čechách mi občas připadá, že když někdo něco opravdu umí, bere se to málem jako chyba. Závist je obrovská. Ale jsem tady doma a vždycky budu.

Dagmar Pecková: Já až zas tak bohaté zkušenosti z dlouhodobých pobytů nemám. Zakotvila jsem v Německu, žiju na venkově, občas, když zapomenu zavřít okna, když cvičím, tak se lidé dozví, že jsem zpěvačka. S lidmi se tam bavím úplně normálně jako sousedka a ani děti tam nemají pocit protekce. Tady (v ČR) se člověk nemůže obyčejně projít po ulici nebo si jít koupit kus chleba, aby vás někdo čtyřikrát nezastavil a nepoplácal po zádech. Myslím, že se tu určitě spousta věcí změnila k lepšímu, ale když čtu knížky z první republiky, tak si říkám: Proboha, kam se poděl ten talent národa, ta úžasná tvořivost, ta pracovitost, ta snaha se někam dostat a něco dokázat? A taky poctivost – ta mi hrozně schází, když se sem vracím.

Co za těch 14 let je pro vás symbolem změny, co vám utkvělo v paměti, čím byste změnu charakterizovali?

Pecková: Mě moc pozitivních věcí neutkvělo. Bohužel. Myslím si – ale to v době globalizace asi ani jinak nejde – že jak jsme sebou nechávali orat od Rusů, dnes si to zase necháváme libit od Američanů. Jsme malý národ, a tak asi nemáme nárok na osobnost.

Poborský: Pozitivní je to, že kdo chce odejít pracovat kamkoliv do světa, tak může. Ale musí na to mít, jinak se velice rychle vrátí domů.

You have both lived or are still living abroad. How has being away for such a long time changed your view of Czech culture and society? How do you see them from this perspective?

Karel Poborský: I have lived in three countries, and each was completely different, even though for me, as a soccer player, the sport is the same everywhere. England is a very closed, cold country, and finding friends there is nearly impossible. But in Portugal my family became acclimated in just a few months, and after three years it was hard for us to leave. We moved to Italy, where, due to the mania surrounding soccer, I could hardly leave the house. Here in Bohemia, it sometimes seems to me that if someone really knows how to do something it's seen as a mistake. There is tremendous envy here. But it's my home and always will be.

Dagmar Pecková: I don't have much experience with long-term stays abroad. I feel at home in Germany, I live in the country, and sometimes when I forget to close the windows when I practice, people discover that I'm a singer. I converse with people in a completely normal manner, as a neighbor, and not even my children feel favored there. Here (in the Czech Republic) I can't walk down the street or buy bread without four people stopping me. I think that many things have changed for the better, but when I read books written during the First Republic, I say to myself: For God's sake, where did all this nation's talent go, that wonderful creativity, the work ethic, the endeavor to get somewhere and prove something? And honesty as well.

After 14 years of changes, what remains stuck in your memory as a symbol of the change?

Pecková: I haven't been struck by many positive things. Unfortunately, I think – and probably it couldn't be any other way in this time of globalization – that before we danced to the Russians' tune, and now we dance to

Dagmar Pecková

a bude muset začít znova. Na druhou stranu se zařadíme do jakési "evropské fronty" a bohužel budeme stát na konci. A my se tváříme, že jsme rádi, že tam vůbec můžeme stát. Ale v Evropě, která se nekompromisně sjednocuje, asi jiné cesty není.

Získávat zkušenosti v zahraničí se zdá být velkým lákadlem, hodně českých talentů odchází do zahraničí. Může se člověk stát mezinárodně uznávanou hvězdou odsud z České republiky?

Pecková: Ne, to určitě ne. Musíte světu dokázat, že na to máte, musíte se postavit konkurenci. Pokud nezpíváte v New Yorku nebo v Londýně, tak jak mají o vás lidé vědět? To můžou udělat Američané, ale ne my.

Poborský: Špička ve fotbalu je dnes v Anglii, Itálii, ve Španělsku. Česká liga má spoustu kvalitních a talentovaných mladých hráčů, ale tady bohužel není trh tak silný, aby mohl platit největší špičky a nabídnout jim tolik, co v zahraničí. Takže oni musí odejít. Buď je to semele, anebo se prosadí i tam a pak jsou z nich fotbalové hvězdy.

Oba jste ve svém oboru považováni za rebely. Jak to přijde, že se někdo stane rebelem? Není to trochu plánovaná image?

Pecková: Já jsem si všimla, že neříkám to, co lidi očekávají. Ať už jako operní zpěvačka nebo ženská, nebo určitým způsobem hvězda – to slovo

the Americans'. We're a small nation, so maybe we have no right to our own personality.

Poborský: A positive change is that when someone wants to go work anywhere in the world he can, but he has to be up to it, or he'll soon come home and have to start from scratch again. On the other hand, we will join a sort of "European line", and we'll be at the end of it. And we pretend to be glad just to stand in line. But in Europe, which is unifying uncompromisingly, there might not be any other way.

Gaining experience abroad may be a great temptation, and lots of talented Czechs go abroad. Can a person become an internationally recognized star coming from this country?

Pecková: No, certainly not. You have to prove to the world that you have what it takes, you must stand up to the competition. If you don't sing in New York or London, how are people supposed to know you? Maybe Americans can do it, but we can't.

Poborský: Today the soccer elite is in England, Italy, and Spain. The Czech league has many high quality, talented young players, but unfortunately, here the market is not so great as to be able to pay the very best players as much as they can get abroad. So they have to go abroad. Either they fail or succeed even there, joining the elite.

Karel Poborský

strašně nesnáším – tak všichni čekají všechno možné, jenom ne to, co vždycky plácnu. Vyjadřuji se spontánně, takže to bude asi tím.

Poborský: To jsme na tom stejně. Když mám určitý názor, tak ten názor prostě sdělím. Novináři si často myslí, že mám nos nahoru, protože nedělám rozhovory typu: Jak se vám dneska hrálo a Proč jste vyhráli? Jestli to někomu zajímá, tak ať se přijde podívat na stadion, a jestli ne, stejně to čist nebude. Mám říkat, že jdeme vyhrát? To je přece logické, vždyť je to moje práce. *(směje se)*

Myslíte si, že je ve vašich profesích důležitá image? Tlačil vás někdy někdo do image, kterou jste prostě necítili?

Pecková: Několikrát jsem byla svědkem toho, jak se talentovaná houslistka nebo zpěvačka vzala do vydavatelství, a tam jí najednou nalakovali nehty na focení na titul cédéčka. Má na sobě červenou toaletu, vypadá hvězdně a tváří se, že s těmi drápy hraje. Kdyby se tohle někdo snažil dělat se mnou, tak ho asi nakopu... *(směje se)* Nechápu, proč bych na mahlerovské desce měla mít fialové vlasy nebo červené drápy. Tohle mě hrozně štve. V dnešní době chce každý na sebe upozornit, ale lidé zapominají na jednu zásadní věc, a to je obsah té image – obsah duše. A ta se bohužel čím dál víc ztrácí. U všech.

Poborský: Sport se sice odehrává na hřišti, ale propagují ho sdělovací prostředky. Když někoho naštvu, což už se mi močkrát povedlo, tak potom půl roku o sobě čtu jen negativní věci. Spousta hráčů vyhledává rozhovory a média, já jsem radši v klidu někde vzadu.

Oba kritizujete fakt, že ve vašich oborech vládnu peníze a že vás lidé mají za příživníky. Kdybyste měli laikovi vysvětlit, co je za árií, kterou zazpíváte, za gólem, který kopnete, čím své honoráře vykupujete, co byste řekli?

Pecková: Podle mě se každému povolání musí něco obětovat. Nic nejde samo od sebe. Jenom my jsme určitým způsobem na očích. Člověk, který o tom nemá páru, vám soukromí za tyhle prachy klidně prodá. Ale když v tom potom litá, říká si – aha! Jenže to lidem nevysvětlíte.

Poborský: To je úplně jednoduché. Fotbal dělám od pěti let šest dní

Both of you are seen as rebels in your fields. How does a person become a rebel? Isn't it something of a planned image?

Pecková: I've noticed that I don't say what people expect from me. Whether as an opera singer or a woman, or some sort of star – I hate that word, "star" – everyone expects everything except for what I always say without thinking. I just express myself spontaneously, so maybe that's why.

Poborský: I agree. If I have a certain opinion I just say what I think. Journalists often think that I'm stuck up, because I don't give interviews of the type: How did you play today, Why did you win?

If someone wants to know, he ought to come to the stadium to watch, and if he doesn't, he won't read the interview either. Should I say we're going to win? It's logical, of course, it's my job *(laughs)*.

Do you think image is important in your professions? Has anyone ever pressured you to take on an image you simply couldn't identify with?

Pecková: Several times I've seen a talented lady artist come to a publishing house where they did her nails so they could photograph her for a CD cover. She has on a red dress, she looks like a star, and she looks like she's playing with claws. If anyone tried to do that to me I'd probably kick him *(laughs)*. I don't understand why I should have purple hair or red claws on the cover of a Mahler disk. It really ticks me off.

These days everyone wants to draw attention to himself, but people forget the content of an image; the spirit inside.

Poborský: True, sports are played on a playing field, but they are promoted by the media. If I displease someone, which has happened many times, then for six months I keep seeing only negative things about myself. Lots of players seek out interviews and media exposure, but I prefer staying calm, in the background.

You both criticize the fact that your professions are dominated by money and that people see you as parasites. If you were to explain what is behind an aria that you sing, behind a goal you score, how you earn your royalties, what would you say?

Pecková: I think you have to make sacrifices for every profession. Everything has a price. But we're watched in a certain way. Only a person without a clue will sell you his privacy without a thought. But then, when he pays the price, he says, Aha! But you can't explain this to people.

Poborský: It's very simple. I've been playing soccer since I was five, six days a week, I had no childhood, I went through my adolescence in the locker room. I'm 32 now, and I'm still at it, day after day, summers and winters. I have to think when I can order pork with dumplings, if I can top off my dinner with a glass of beer or not. My family lives a nomadic life. Yes, I've earned a lot of money, but I've subordinated my entire life to this end.

You've both settled down a bit recently. Is the balance between family and career changing, and why?

Poborský: If your family life isn't going well, your career can't either. Or at least it wouldn't go well for me if I didn't have a family life. My enthusiasm for soccer as a hobby has already vanished. It's work, uncompromising, professional work, and I put everything into it. But my family is of key importance. I returned to Bohemia, so my son could go to school and my daughter to kindergarten. So we wouldn't have to live like nomads. So my kids could feel at home and have a smooth upbringing.

Dagmar Pecková

- 1961** narodila se v Chrudimi 4. dubna / born in Chrudim on 4 April
- 1982** absolvovala Státní konzervatoř v Praze / finished high school in dramatic arts
- 1985** odchází z Prahy do Drážďanské opery / left Prague for Dresden Opera
- 1989** je angažována jako sólistka Státní opery v Berlíně. Dnes je stálým hostem této scény. Současně je sólistkou dalších předních evropských operních a koncertních scén, například ve Stuttgartu, Basileji či Londýně. Její repertoár zahrnuje zejména W. A. Mozarta, G. Mahlera a L. Janáčka / is engaged as a soloist at State Opera in Berlin. Today she is a resident opera singer at other prominent European stages including Stuttgart, Basel and London. Her repertoire includes W.A. Mozart, G. Mahler and L. Janáček.
- 2002** usídlila se s rodinou v Německu poblíž Freiburgu since this year lives with her family in Germany near Freiburg

v týdnu, dětství jsem neměl žádné, pubertu jsem prožil v šatně. Dneska je mi dvaatřicet a dělám to pořád, den co den, léto, zima... Musím přemýšlet, dy si dám vepřovou s knedlíkem, jestli večeři zapiju plzni nebo ne. Rodina žije jak kočovníci. Ano, vydělal jsem hromadu peněz, ale podřídil jsem tomu doposud celý svůj život.

Oba jste se v poslední době poněkud usadili. Mění se s věkem váha rodina-kariéra a proč?

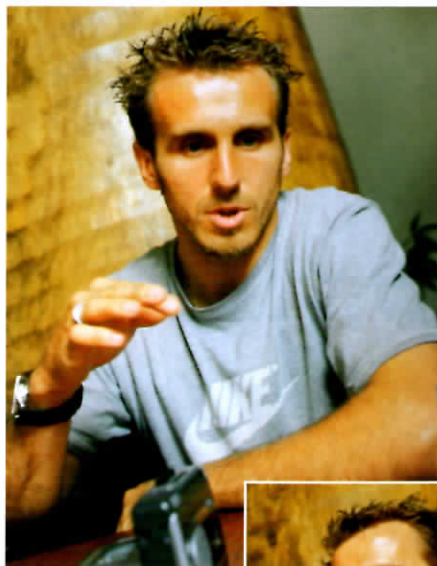
Poborský: Jakmile nefunguje rodina, nemůže fungovat ani kariéra. Nebo aspoň mě by nefungovala, kdybych neměl doma zázemí. To nadšení, že fotbal je v první řadě koníček, už vyprchalo. Je to nekompromisní, profesionální práce, do které dávám všechno. Ale klíčová je rodina. I kvůli ní jsem se vrátil do Česka, aby syn mohl nastoupit do školy a dcera do školky. Abychom nebyli jako kočovníci. Aby děti cítily, že doma je tady a tady také vyrostly.

Pecková: Tak jak to má pan Poborský, to je klasicky dané. Muž dělá kariéru, žena je doma s dětmi. Já jsem s dětmi čekala poměrně dlouho. To, co prožívám dnes, jsem si vymodlila. Byl to můj sen. Moje povolání je v dnešní době hodně otázkou peněz a image a když tohle všechno prokouknete, říkáte si: Ona muzika je pěkná věc, a to úžasně vnitřně obohacení! Ale co já z toho mám? Proč tomu obětovat všechno? Rodina mě uzemnila a jsem ráda. Kariéristické sklony, jako "Já vám všem ukážu!", mě už dávno opustily.

Kariéra ve vašich profesích je oproti běžným povoláním soustředěná do krátkého časového úseku. Myslíte si, že vás to o něco připraví nebo naopak obohatí?

Pecková: No, tak mě to připraví, ale lidí, kteří to poslouchají léta, ty to obohatí... *(směje se)*

Poborský: Sportovní život je určitě kratší než ten pěvecký. My "umíráme" od třiceti let. Tady v Česku je takovou oblibou, že jakmile se hráč přiblíží třicítce, už je prostě neperspektivní. Takže už jen dožívá. Někdo lépe, někdo hůř... *(směje se)* Měl jsem štěstí, že jsem peníze vydělal. Až pověsím kopačky na hřebík, budu zajištěný.

Pecková: Mr. Poborský's case is a classic one. The man builds a career, the woman stays at home with the kids. I waited a fairly long time to have children. What I'm living through these days is something I longed for. It was my dream. My profession is now a matter of money and image to a great degree, and once you see through all that, you say: Music is a beautiful thing, a wonderful internal enrichment, but what do I get out of it? Why sacrifice everything for it? My family brought me back to earth, and I'm glad. Career-inspired inclinations, like, "I'll show you!" have long since left me.

Careers in your professions are typically limited to a short duration. Do you think this deprives you of something, or conversely, does it enrich you?

Pecková: Well, it does deprive me, but it enriches the people who listen for years *(laughs)*.

Poborský: An athlete's active life is certainly shorter than a singer's. We start "dying" at thirty. Here in the Czech Republic it's fashionable to consider a player approaching thirty as no longer having any prospects. And so we are approaching the end. Some better, some worse... *(laughs)*. I've been fortunate to make money. When I hang up my cleats I'll have security. Fortunately.

Pecková: You'll lie around by the pool with your feet up. Jesus, how I envy you! When we bought a house in Germany and took out a loan my husband said, "When we're seventy we'll have it paid off." I imagined that I'll have to go on singing so we can

pay it off, and I see these sour faces among the public, as they have to watch that old hag, and it makes me feel ill *(laughs)*.

Have you ever gone to a soccer game?

Pecková: In 1996 I sang the Czech national anthem at the European Championships in England! I sat in the stands next to Boris Becker and his wife. Mr. Havel, who was then the president, sang along with me. I was up on it all, and I knew the names of all of the soccer players. With the passing of time, and a new set of worries, I've forgotten all that.

And you, have you ever gone to the opera?

Poborský: Frankly speaking, I've never been to the opera. It's a shame, perhaps, but because my family lives in Hluboká and I live in Prague, whenever I can I race back to them to rest, far away from everyone.

Mr. Poborský, do you think opera in its classic form still attracts the public, or do you think it's a thing of the past?

Poborský: I think that the opera and the theater are now somewhat marginalized. It's the same as with sports. In the days when we had nothing, when television was black and white and nothing was on, we were kicking the ball around in front of the house and playing hockey in the winter. That was all the entertainment there was then. I can see it today in my children. They'd rather sit around watching TV instead of doing something else. The theater, opera, and similar things are suffering due to this.

We used to claim to be a soccer and hockey nation. Mrs Pecková, do you think that high-quality sports contests are still as important?

Pecková: I think it's connected with image and promotion. If you start pounding it into the heads of the nation that someone – an athlete or a singer – is amazing when in fact he or she is entirely average, in some way a star is born. No one cares what's behind the image, it's all a matter of

Karel Poborský

- 1972** narodil se v Jindřichově Hradci 30. března
born in Jindřichův Hradec on 30 March
- 1991** odbyl si v Českých Budějovicích prvotní premiéru
started to play Czech premiere league.
- 1994** v únoru hrál poprvé za reprezentační výběr České republiky
in February, played with Czech national team for the first time
- 1996** 2. místo na Mistrovství Evropy v Anglii
2nd place at European Championship in England
- 1996-2002** působil ve slavných evropských klubech Manchester United, Benfika Lisabon, Lazio Řím
played in famous European clubs Manchester United, Benfika Lisbon, Lazio Roma
- 2002** podepsal smlouvu s pražskou Spartou a v červnu se vrátil do české první ligy
signed a contract with Sparta Prague, and in June returned to Czech premiere league

Pecková: Lehnete si k bazénu a budete mít nohy nahoře. Jéžíš, já vám závidím! *(směje se)* Když jsme kupovali dům v Německu a brali si úvěr, tak můj muž mi říkal – až nám bude sedmdesát, teprve bude zaplacený. Představila jsem si, že budu muset pořád zpívat, abychom dům mohli splácet, a viděla jsem ty kyselé obličejce diváků, kteří se na tu starou bábu musí koukat, a udělalo se mi zle. *(směje se)*

Byla jste někdy na fotbale?

Pecková: V roce 1996 jsem na Mistrovství Evropy v Anglii zpívala hymnu! Seděla jsem na tribuně vedle Borise Beckera a jeho ženy. Tehdejší prezident Havel zpíval se mnou. Já jsem to tam měla zmapováno, přesně jsem věděla, jak se který fotbalista jmenuje. Samozřejmě že věkem a také úplně jinými starostmi jsem to všechno zapoměla.

A co vy, byl jste někdy na opeře?

Poborský: Abych byl upřímný, na opeře jsem nebyl. Je to asi ostuda, ale vzhledem k tomu, že moje rodina žije v Hluboké a já tady v Praze, tak jak můžu, uteču a snažím se být spíš s nimi a odpočinout si úplně mimo lidi.

Pane Poborský, je podle vás opera v klasické podobě stále ještě atraktivní pro českého diváka, nebo už patří do minulosti?

Poborský: Myslím si, že opera a divadlo jdou v dnešní době trochu stranou. Je to jako se sportem. V době, kdy jsme neměli nic, televize byla černobílá, nic v ní nedávali, a tak jsme honili před barákem merunu a v zimě hráli hokej. Dneska to vidím na svých dětech. Raději sedí a koukají do obrazovky, než aby se věnovaly jiným věcem. Tím pak trpí i divadlo, opera a podobné věci.

Tvrdivali jsme o sobě, že jsme fotbalový a hokejový národ. Paní Pecková, má dnes kvalitní sportovní klání ještě svůj význam?

Pecková: Podle mě to souvisí s image a propagací. Když začnete národu vlévat do hlavy, jak je někdo úžasný, a přitom je třeba úplně průměrný – hráč nebo zpěvák – tak se z něj nějakým způsobem ta hvězda vytvoří. Co je za tím, celkem nikoho nezajímá, protože všechno je otázka peněz. Což je škoda, když si uvědomíte, že sport i kultura jsou tady od starověku.

Kde se vidíte za deset let?

Pecková: Doufám, že ještě na jevišti. Za deset let bude můj syn uprostřed puberty a moje dcerka bude do puberty vstupovat. No a já budu zřejmě po těžkém přechodu, nervy na pochodu a k tomu budu muset vydělávat na hypotéku... *(směje se)* Svoji budoucnost vidím růžově.

Poborský: Abych řekl pravdu, tak já svou budoucnost nevidím. Skončím fotbal, a tím se to všechno utne.

Pecková: Vy přece budete u bazénu... *(směje se)* Máte bazén?

Poborský: Mám bazén.

Pecková: Takže předpoklady máte.

Poborský: Snad budu podnikat, ale opravdu si netroufám říct v čem. Budu se starat o rodinu, jestli mě ještě budou děti potřebovat.

Pecková: Finančně vás budou potřebovat vždycky... *(směje se)*

Jak byste chtěli, aby si vás lidé pamatovali?

Pecková: Asi bych stála o to, aby když se řekne Pecková, měli pocit rovné páteře a dobré muziky.

Poborský: Sportovní úspěchy jsou sice hezké, ale když to nejsou opravdové úspěchy, tak se na ně dost často zapomíná. Chtěl bych, aby mě lidé viděli spíše jako pohodového a rovného člověka. ■

(Děkujeme Nostress café v jejichž prostorách se rozhovor uskutečnil.)

money – which is a pity when you realize that sports and culture have been around since ancient times.

Where do you see yourself in ten years?

Pecková: Still on the stage, I hope. In ten years my son will be in mid-adolescence, and my daughter will be just entering hers. I'll probably have gone through a difficult change of life, all stressed out, and on top of that I'll have to make money to pay off the mortgage *(laughs)*. I see my future in very rosy terms.

Poborský: To tell you the truth, I don't see my future at all. I'll finish with soccer, and that will be the end.

Pecková: You'll be lounging by your pool, won't you *(laughs)*? Do you have a pool?

Poborský: I do.

Pecková: So you have the prerequisites.

Poborský: Maybe I'll go into business, but I have no idea what line. I'll take care of my family, if my children still need me.

Pecková: They'll always need you in a financial sense *(laughs)*.

How would you like people to remember you?

Pecková: I'd like it if, when they hear Pecková, people would think of integrity and good music.

Poborský: Being a successful athlete is nice, but when they aren't true successes, they are usually forgotten. I'd like people to see me rather as a happy, straight-shooting person. ■

(Special thanks to Nostress café where the interview took place.)

Turn a long Prague stay into a unique Prague stay

Try 4 different ways of life: stylish and personalized designs, variety of size and lay out of apartments, prestigious addresses, personalized hotel services.

4 MaMaison Residences in Prague:

PACHTŮV PÁLACE

AMERICKÁ

BELGICKA

MAMAISON RESIDENCES PRAGUE BUDAPEST

Part of ORCO GROUP

To visit our Residences, please contact Robert Simpson,

Tel: +420 221 416 395 • Mobile: +420 777 747 824 • Fax: +420 221 416 312 • e-mail: MMRsales@orco.cz